

Formand for Udvalget fik dette Udvalgs Nedsættelse yderligere Karakteren af at være Udslag af en Stemning, der ikke just var Statsbanernes Ledelse gunstig.

Den Opgave, der blev stillet Udvalget, var at foretage en Overvejelse af en mere hensigtsmæssig Ordning af Statsbanernes Styrelsesform og Drift — derunder Anlæg af nye Statsbaner —, end der dér for Øjeblikket fandtes; og at det i Ministeriet og Udvalget har været Meningen at trænge til Bunds i Sagen, fremgaar med stor Tydelighed bl. a. deraf, at man ikke blot meddelte Statsbanernes Generaldirektion, at der tilkom Udvalget Myndighed til at begære sig meddelt alle fornødne Oplysninger, men at man paalagde Generaldirektionen at meddele Tjenestemændene, at man maatte anse det for ønskeligt, at hver især af disse, der mente at kunne meddele Oplysninger af Interesse for Sagen, henvendte sig direkte til Udvalget. Ved Afholdelse af ikke mindre end 53 Plenarmøder foruden et stort Antal Underudvalgsmøder og stedlige Undersøgelser har Udvalget fremskaffet og behandlet et meget betydeligt Materiale, bestaaende ikke blot af de Oplysninger, der er indhentede hos Generaldirektionen og Tjenestemændene, eller som uopfordret er meddelte Udvalget af disse, men ogsaa af Oplysninger, som er indhentede fra Jernbaner i Udlandet.

Der var vistnok mange, som tænkte, da Udvalget blev nedsat, at det var en haabløs Opgave saaledes ude fra at trænge ind i det efter vore Forhold overordentlig store og komplicerede Apparat, som de danske Statsbaner er, og selv om det nu naturligvis har klikket paa enkelte Punkter, hvor Undersøgelsesnes Resultat vil vise sig at være noget overfladisk, eller hvor de anviste Veje vil vise sig mindre farbare, er det dog mit bestemte Indtryk — og jeg tror, det vil blive bekræftet af ærede Medlemmer, naar de har gjort sig bekendt med det foreliggende Materiale —, at Udvalgets Arbejde tjener dets Medlemmer og vel navnlig dets Formand til megen Ære. Alleerede ved Finanslovens første Behandling betegnede jeg Udvalgets Arbejde som grundlæggende for den Omordning af Styrelsen, som jeg bebudede maatte komme, og hvis Nødvendighed ogsaa fik sin ejendommelige Belysning ved Bramminge-Ulykken. Jeg mener at kunne tilføje, at Statsbaneudvalgets Betænkning ogsaa ud over dette særlige Spørgsmaal om Organisationen indeholder overordentlig værdifulde Bidrag til Belysning af de

mange forskellige Spørgsmaal, som vil beskæftige Rigsdagen, Ministeriet og Statsbaneledelsen i Fremtiden. Endnu en Gang maa jeg have Lov at sige, at naar denne Betænkning til Trods for den store Interesse, den kan gøre Krav paa, ikke er blevet offentlig tilgængelig før nu, da Ministeriets Lovforslag foreligger til Behandling, skyldes det en Aftale mellem Udvalget og Ministeriet, der var vel begrundet. Hverken Udvalget eller den daværende Minister fandt det forsvarligt at skride til en Gennemførelse af Udvalgets Forslag, forinden Statsbanernes Generaldirektion havde haft Lejlighed til at udtale sig udførligt om dem, og man ansaa det sikkert med Rette for meget betænkeligt at offentliggøre disse Forslag og navnlig det betydelige kritiske Materiale, som Betænkningen indeholder, forinden man var naaet til Klarhed over, i hvilket Omfang man vilde følge Udvalgets Indstillinger. Disse Grunde, som forelaa ved min Tiltrædelse, fik ikke mindre Vægt, da kort Tid efter Diskussionen om Statsbanerne og Statsbaneledelsen rejste sig med Voldsomhed, tør man sige, om en enkelt Side af Virksomheden, som hidtil ingen Sinde har været Genstand for Mistillid, nemlig Sikkerhedstjenesten. Det har været mig en stor Tilfredsstillelse, at man, saa vidt jeg har forstaaet, fra alle Sider forholdsvist hurtigt har forvundet denne Mistillid, og at vi under den Debat, som det foreliggende Lovforslag giver Anledning til, forhaabentlig tør lade Spørgsmaalet om Sikkerheden ligge. Den Kommission af Teknikere, som blev nedsat i den Anledning, arbejder i øvrigt med stor Kraft. Jeg har ikke nogen Forestilling om, naar den vil være færdig med sit Arbejde, men jeg har Grund til at tro, at dette Arbejde vil blive udført systematisk og grundigt.

Den Hovedsynsmaade, som præger Udvalgets Betænkning, er, at Statsbanerne i det hele tynges af en alt for stor Vidtløftighed. Det paavises, hvorledes dette allerede gør sig gældende i Statsbanernes Forhold til Rigsdagen, som ved sin Behandling af Budgettet og dets Udformning i alle Enkeltheder i Virkeligheden sætter meget snævre Grænser for Ledelsens Initiativ og Handlefrihed, og som ved at forbeholde sig Fastsættelsen af Taksterne udelukker Ledelsen fra at tage konduitemæssige Hensyn, og som endvidere ved med faa Aars Mellemrum at forandre disse Takster skaber Usikkerhed og udelukker Erfaringen om, hvorledes Taksterne